

AARHUS TEATER

UNG SCENE

1962-63

Fødselsdagsselskabet

Skuespil i tre akter af

HAROLD PINTER

Oversættelse:

KNUD SCHØNBERG

Dekoration:

IVAN MOGENSEN

efter en idé af Preben Harris

Kostumer:

MARIA DELEURAN

Iscenesættelse:

PREBEN HARRIS

Preben Harris

Et spændende navn i engelsk teater

Hvis vi betragter dramatikerens Harold Pinter's karriere, kan den dårligt sammenlignes med de øvrige lovende unge skribenters, som er spiret frem i de senere års engelske teater. F. eks. har Brendan Behan, Shelagh Delaney og Frank Normann fra starten fundet støtte og vejledning hos den dynamiske teaterleder Joan Littlewood.

Men Harold Pinter er gået en anden vej. Han indleverede sit første stykke til et London-selskab, der gik i gang med at spille det. Selv om »The Room« ikke blev den helt store succes, var dog alle enige om, at her var man stillet overfor noget helt nyt og meget personligt i moderne engelsk teater.

Harold Pinter er, ligesom flere af de andre unge forfattere, født i East End. Han er jøde og 33 år og har været skuespiller. Hans scenenavn er David Baron, og fra tid til anden har han vist sig på scenen i sine egne stykker. Han spillede en mindre ting i »En Tur i Byen« på BBC, og i »Fødselsdagsselskabet« har han på en tourné spillet Goldberg, ligesom han i London har spillet

Personerne:

Petey	JØRGEN FØNSS
Meg	RUTH BREJNHOLM
Stanley	JOHN HAHN-PETERSEN
Lulu	BIRTHE MARIAT
Goldberg	GYRD LØFQVIST
McCann	TROELS MUNK

Handlingen foregår i England

Pause efter 2. akt – Spilletid ca. 2¹/₄ time

Mick i »Gæsten«. Men siden han i 1957 begyndte at skrive, er hans karriere som skuespiller gledet mere og mere i baggrunden. Og resultaterne til dato er 2 helafstens-skuespil, 2 enaktere, flere radio- og fjernsynsspil, revuesketches og nu et filmmanuskript og tillige mange bearbejdelser for scene, radio og TV.

Med disse ting har Pinter ikke alene placeret sig som en lovende ung dramatiker, men på en meget fremskudt plads i det rigt blomstrende engelske teaterliv.

Skønt han først begyndte at skrive, efter at han var blevet skuespiller, var hans første arbejder ikke bestemt for scenen. Han fortæller selv, at han så meget få skuespil, før han blev tyve år, men i de næste ni år spillede han selv på mange forskellige scener, bl. a. var han knyttet til et irsk teater. I de ni år skrev han mange digte, hvilket tydeligt høres i hans meget musikalske dialog.

I begyndelsen af 1957 skrev han så sin første enakter »The Room«, og samme år fulgte »Fødselsdagsselskabet«. Hans første arbejder har som fællesnævner en sær besættende, drømmeagtig og mareridtsbetonet stemning. Til trods for den indlysende realisme, Pinter benytter sig af i sin figurtegning, er det ikke bestemte og reelle ting, der f. eks. ligger i beskyldningerne mod Stanley. Pinter dækker sine spor temmelig godt; han lader folk sige nonsens-ord til hinanden, men kun for at vildlede os og gøre beskyldningerne mere almene. Det kan siges, at Goldbergs og McCanns ankomst tager sig ud som en ganske dagligdags begivenhed. Hvad vi end kan have gjort her i livet, er det vel usandsynligt, at noget så frygteligt og usædvanligt som at to lejede mordere, (hvis de er det?) vil komme og tage sig af os?? Man vil vel sige, at det sagtens kan gå sådan, hvis vi bare vidste, hvad Stanley har gjort, eller begrundelsen for hans afstraffelse blev os forklaret. Beskyldningen er simpelt hen rettet imod ham på alle måder, Pinter vil fortælle os: »Du har gjort noget – tænk dig om, og du vil huske, hvad det er, og en dag vil det slå dig ud! Næste gang, du lukker op for en uskyldigt udseende fremmed, så – –«.

Pinter siger: »Kan vi nogen sinde vide sandheden om noget eller nogen? Kendes den virkelige sandhed? – Ingen – selv ikke den, der udfører handlingen – ved præcis, hvad der får ham til at handle«.

Motiverne til handlingerne vil forfatteren ikke tillade os at kende.

Preben Harris.